

32005R0648

4.5.2005

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 117/13

**REGULAMENTUL (CE) NR. 648/2005 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 13 aprilie 2005
de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 26, 95, 133 și 135,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ⁽³⁾ stabilește regulile referitoare la tratamentul vamal al mărfurilor importate sau care urmează să fie exportate.

(2) Este necesară instituirea unui nivel echivalent de protecție în cazul controalelor vamale efectuate la mărfurile care intră sau care ies de pe teritoriul vamal al Comunității. Pentru realizarea acestui obiectiv, este necesară instituirea unui nivel echivalent de control vamal în Comunitate și asigurarea aplicării uniforme a controalelor vamale de către statele membre, cărora le revine în primul rând sarcina acestei aplicări. Aceste controale ar trebui să se bazeze pe standarde și criterii de risc stabilite de comun acord în ceea ce privește selectarea mărfurilor și a agenților economici, în scopul reducerii riscurilor pentru Comunitate și cetățenii acesteia, precum și pentru partenerii comerciali ai Comunității. De aceea, statele membre și Comisia ar trebui să instituie, la nivel comunitar, un cadru de gestionare a riscurilor care să susțină o abordare comună, astfel încât să stabilească priorități reale și să aloce resursele în mod eficient pentru a menține un echilibru exact între controalele vamale și facilitarea comerțului legal. Acest cadru ar trebui, de asemenea, să prevadă criterii comune și cerințe armonizate pentru agenții economici autorizați și să ofere

garanția unei aplicări uniforme a acestora. Instituirea unui cadru de gestionare a riscurilor comune tuturor statelor membre nu ar trebui să le împiedice pe acestea din urmă să controleze mărfurile în mod inopinat.

(3) Statele membre ar trebui să acorde statutul de agent economic autorizat oricărui agent economic care îndeplinește criteriile comune privind sistemele de control, solvabilitatea financiară și antecedentele agentului. Statutul de agent economic autorizat acordat de către un stat membru ar trebui să fie recunoscut de celelalte state membre, dar nu conferă dreptul de a beneficia automat în celelalte state membre de simplificările prevăzute de legislația vamală. Cu toate acestea, celelalte state membre ar trebui să autorizeze agenții economici autorizați să recurgă la simplificări cu condiția să satisfacă toate cerințele specifice legate de utilizarea simplificărilor respective. Cu ocazia examinării unei cereri de utilizare a simplificărilor, nu este necesar ca celelalte state membre să reînceapă evaluarea sistemelor de control, a solvabilității financiare sau a antecedentelor agentului economic, efectuată deja de către statul membru care i-a acordat acestuia statutul de agent economic autorizat; statele membre ar trebui numai să verifice dacă sunt îndeplinite toate celelalte cerințe specifice legate de utilizarea simplificărilor respective. Autoritățile vamale în cauză pot, de asemenea, să se pună de acord în ceea ce privește coordonarea utilizării simplificărilor în alte state membre.

(4) Simplificările prevăzute de legislația vamală ar trebui să continue să nu aducă atingere controalelor vamale definite în Codul Vamal Comunitar, în special în ceea ce privește siguranța și securitatea. Autoritățile vamale răspund de aceste controale și, cu toate că statutul de agent economic autorizat este un factor de care aceste autorități ar trebui să țină seama atunci când analizează riscurile și când acordă agentului economic facilități în ceea ce privește controalele privind siguranța și securitatea, dreptul de a efectua controale ar trebui menținut.

(5) Autoritățile competente din statele membre și Comisia ar trebui să facă schimb de informații privind riscurile pe care le pot prezenta mărfurile importate și exportate. În acest scop este necesară instituirea unui sistem securizat comun care să permită autorităților competente accesul la aceste informații, transferul și schimbul acestora într-un mod convenabil și eficient. Aceste informații pot fi, de asemenea, comunicate unor țări terțe în cazul în care acest lucru este prevăzut de un acord internațional.

⁽¹⁾ JO C 110, 30.4.2004, p. 72.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 20 aprilie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 29 noiembrie 2004 (JO C 38 E, 15.2.2005, p. 36) și Poziția Parlamentului European din 23 februarie 2005 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

- (6) Este necesară precizarea condițiilor în care informațiile furnizate administrațiilor vamale de către agenții economici pot fi divulgate altor autorități din același stat membru, celor din alte state membre, Comisiei sau autorităților din țări terțe. În acest scop, este necesar să se precizeze în mod clar faptul că autoritățile competente, precum și oricare altă autoritate căreia i se comunică datele în temeiul Codului Vamal Comunitar, aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal, Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și libera circulație a acestor date ⁽²⁾.
- (7) Pentru a permite punerea în aplicare a controalelor bazate pe o analiză a riscurilor, este necesară introducerea obligației de a prezenta informații înainte de sosire sau plecare pentru toate mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității sau care părăsesc acest teritoriu, cu excepția celor care tranzitează, fără întrerupere, acest teritoriu, pe calea aerului sau pe cale maritimă. Aceste informații ar trebui să fie disponibile înainte ca mărfurile să intre pe teritoriul vamal al Comunității sau să părăsească acest teritoriu. Pot fi stabilite reguli și termene diferite în funcție de tipul de marfă, de modul de transport sau de tipul de agenți economici, precum și în cazul în care un acord internațional prevede dispoziții specifice în domeniul siguranței. Această cerință ar trebui să fie impusă și în cazul mărfurilor care sunt plasate într-o zonă liberă sau care părăsesc această zonă, pentru a se evita orice breșă în ceea ce privește siguranța.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 4:

— se inserează următoarele puncte:

- „4a. birou vamal de intrare: biroul vamal desemnat de către autoritățile vamale în conformitate cu legislația vamală, spre care sunt trimise fără întârziere mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității și în care acestea sunt supuse unor controale de intrare corespunzătoare destinate evaluării riscurilor;

4b. birou vamal de import: biroul vamal desemnat de către autoritățile vamale în conformitate cu legislația vamală, unde trebuie îndeplinite formalitățile, printre care și controalele corespunzătoare destinate să evalueze riscurile, în vederea atribuirii unei destinații vamale mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Comunității;

4c. birou vamal de export: biroul vamal desemnat de către autoritățile vamale în conformitate cu legislația vamală, unde trebuie îndeplinite formalitățile, printre care și controalele corespunzătoare destinate să evalueze riscurile, în vederea atribuirii unei destinații vamale mărfurilor care părăsesc teritoriul vamal al Comunității;

4d. birou vamal de ieșire: biroul vamal desemnat de către autoritățile vamale în conformitate cu legislația vamală, unde trebuie prezentate mărfurile înainte de a părăsi teritoriul vamal al Comunității și unde sunt supuse unor controale vamale privind aplicarea formalităților de ieșire și a controalelor corespunzătoare destinate evaluării riscurilor”;

— alineatul (14) se înlocuiește cu următorul text:

„(14) Controale vamale: acțiuni specifice îndeplinite de către autoritățile vamale în vederea garantării unei aplicări corecte a legislației vamale și a altor acte cu putere de lege care reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și țările terțe, precum și prezența mărfurilor care nu au statut de mărfuri comunitare; aceste acțiuni pot include verificarea mărfurilor, verificarea informațiilor menționate în declarație, verificarea existenței și autenticității documentelor electronice sau scrise, verificarea situației contabile a întreprinderilor și a altor înregistrări, verificarea mijloacelor de transport, controlul bagajelor și al altor mărfuri transportate sau la purtător și efectuarea unor anchete administrative, precum și alte acțiuni similare.”;

— se adaugă următoarele alineate:

„(25) Risc: probabilitatea ca, în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și țări terțe, precum și cu prezența unor mărfuri care nu au statutul de mărfuri comunitare, un eveniment să survină, eveniment care:

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2002, p. 1.

— împiedică aplicarea corectă a dispozițiilor comunitare sau naționale sau

- compromite interesele financiare ale Comunității și ale statelor membre ale acesteia sau
- reprezintă o amenințare pentru siguranța și securitatea Comunității, pentru sănătatea publică, pentru mediu sau pentru consumatori.

(26) Gestionarea riscului: determinarea sistematică a riscului și punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la risc. Acest termen vizează activități cum ar fi culegerea de date și informații, analiza și evaluarea riscurilor, recomandarea și executarea măsurilor, precum și controlul și evaluarea periodică a procesului și a rezultatelor acestuia, pe baza surselor și strategiilor internaționale, comunitare și naționale.”;

2. se inserează secțiunea și articolul următor:

„Secțiunea 1 A

Agenți economici autorizați

Articolul 5a

(1) Dacă este necesar, după consultarea altor autorități competente, autoritățile vamale acordă, sub rezerva criteriilor menționate la alineatul (2), statutul de «agent economic autorizat» oricărui agent economic stabilit pe teritoriul vamal al Comunității.

Un agent economic autorizat beneficiază de anumite facilități în ceea ce privește controalele vamale privind siguranța și securitatea și/sau anumite simplificări prevăzute de legislația vamală.

Sub rezerva normelor și condițiilor prevăzute la alineatul (2), statutul de agent economic autorizat este recunoscut, de către autoritățile vamale din toate statele membre, fără a aduce atingere controalelor vamale. Pe baza recunoașterii statutului de agent economic autorizat și cu condiția să fie respectate cerințele legate de un anumit tip de simplificare, prevăzut de legislația vamală, autoritățile vamale autorizează agentul să beneficieze de simplificarea menționată anterior.

(2) Criteriile privind acordarea statutului de agent economic autorizat includ:

- antecedente satisfăcătoare în ceea ce privește respectarea cerințelor vamale;
- un sistem eficient de gestionare a înregistrărilor comerciale și, după caz, a înregistrărilor privind transportul, care să permită efectuarea unor controale vamale corespunzătoare;
- după caz, dovada solvabilității financiare și
- în cazul în care se aplică, standarde corespunzătoare de siguranță și securitate.

Se utilizează procedura comitetului pentru a stabili normele privind:

- acordarea statutului de agent economic autorizat;
- acordarea autorizațiilor pentru utilizarea simplificărilor;
- stabilirea autorității vamale competente pentru acordarea statutului și autorizațiilor menționate anterior;
- tipul de facilități care pot fi acordate în ceea ce privește controalele vamale privind siguranța și securitatea, precum și sfera de acțiune a acestora, ținând seama de normele referitoare la gestionarea riscurilor comune;
- consultarea celorlalte autorități vamale și comunicarea informațiilor către acestea

și pentru a stabili condițiile în care:

- o autorizație poate fi limitată la unul sau mai multe state membre;
- statutul de agent economic autorizat poate fi suspendat sau retras și
- se pot face derogări, pentru categorii speciale de agenți economici autorizați, de la obligația de a fi stabilit în interiorul Comunității, ținându-se seama, în special, de acordurile internaționale.”;

3. articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

(1) Autoritățile vamale pot efectua, în conformitate cu condițiile stabilite de dispozițiile în vigoare, toate controalele pe care le consideră necesare pentru garanta aplicarea corectă a legislației vamale și a celorlalte acte cu putere de lege care reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația particulară a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și țările terțe, precum și prezența mărfurilor care nu au statut de mărfuri comunitare. Controalele vamale destinate să verifice aplicarea corectă a legislației comunitare pot fi efectuate într-o țară terță în cazul în care există un acord internațional care să autorizeze acest lucru.

(2) Controalele vamale, altele decât controalele inopinate, ar trebui să se bazeze pe o analiză a riscurilor prin folosirea unor procedee informatice, obiectivul acestora fiind stabilirea și cuantificarea riscului, precum și elaborarea măsurilor necesare pentru evaluarea acestora, pe baza criteriilor definite la nivel național, comunitar și, dacă este cazul, la nivel internațional.

În conformitate cu procedura comitetului, este definit un cadru de gestionare a riscurilor și sunt stabilite criterii comune, precum și domeniile prioritare de control.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, pun la punct un sistem computerizat pentru realizarea gestionării riscurilor.

(3) În cazul în care sunt efectuate controale de către autorități, altele decât autoritățile vamale, aceste controale sunt în strânsă coordonare cu acestea din urmă și au loc, pe cât posibil, în același moment și în același loc.

(4) În cadrul controalelor prevăzute de prezentul articol, autoritățile vamale și celelalte autorități competente, precum autoritățile veterinare și poliția, pot face schimb de date privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Comunității și țările terțe, precum și prezența mărfurilor care nu au statut de mărfuri comunitare și își pot comunica unele altora aceste date, precum și autorităților vamale din statele membre și Comisiei, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a reduce riscurile.

Comunicarea de date confidențiale autorităților vamale și altor organe (agenții de securitate, de exemplu) din țări terțe nu este admisă decât în cadrul unui acord internațional și cu condiția respectării dispozițiilor în vigoare privind protecția datelor, în special a Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (*) și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și libera circulație a acestor date (**).

(*) JO L 281, 23.11.1995, p. 3. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(**) JO L 8, 12.1.2002, p. 1.”;

4. articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Orice informație de natură confidențială sau furnizată cu titlu confidențial este protejată de secretul profesional și nu este divulgată de către autoritățile competente fără autorizarea expresă din partea persoanei sau a autorității care a furnizat-o. Cu toate acestea, transmiterea informațiilor este permisă în cazul în care autoritățile competente sunt obligate să o facă în conformitate cu dispozițiile în vigoare, în special în cadrul procedurilor judiciare. Divulgarea sau transmiterea de informații se face cu respectarea strictă a dispozițiilor în vigoare privind protecția datelor, în special a Directivei 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001.”;

5. la articolul 16, „control efectuat de autoritățile vamale” se înlocuiește cu „controale vamale”;

6. în titlul III capitolul I, se inserează următoarele articole:

„Articolul 36a

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității fac obiectul unei declarații sumare, cu excepția mărfurilor care se

găsesc la bordul unor mijloace de transport care doar tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal.

(2) Declarația sumară este depusă la biroul vamal de intrare.

Autoritățile vamale pot permite ca declarația sumară să fie depusă într-un alt birou vamal, cu condiția ca acesta să comunice de îndată biroului vamal de intrare sau să pună la dispoziția acestuia, pe cale electronică, informațiile necesare.

Autoritățile vamale pot permite ca depunerea declarației sumare să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și cu accesul la informațiile menționate în declarația sumară care se află în sistemul computerizat al agentului economic.

(3) Declarația sumară este depusă înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității.

(4) Procedura comitetului se aplică pentru a stabili:

- termenul în care trebuie depusă declarația sumară înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității;
- modalitățile de derogare de la termenul menționat la prima liniuță și de modificare a acestuia și
- condițiile în care obligația de depunere a unei declarații sumare poate face obiectul unei derogări sau al unei modificări,

având în vedere împrejurări deosebite, în funcție de anumite tipuri de transport de mărfuri, de moduri de transport sau de agenți economici, sau în temeiul unor acorduri internaționale care prevăd dispoziții specifice în ceea ce privește siguranța.

Articolul 36b

(1) Procedura comitetului este utilizată pentru stabilirea volumului comun de informații pe care ar trebui să îl includă declarația sumară și sub ce formă; aceste date includ informațiile necesare pentru a începe analiza riscurilor și pentru a pune corect în aplicare controalele vamale, al căror principal scop îl reprezintă siguranța și securitatea, dacă este cazul, în conformitate cu standardele internaționale și practicile comerciale.

(2) Declarația sumară este întocmită prin folosirea unui procedeu informatic. Este, de asemenea, posibilă utilizarea documentelor comerciale, portuare sau de transport, cu condiția ca acestea să conțină informațiile necesare.

În circumstanțe excepționale, autoritățile vamale pot accepta declarații sumare întocmite în scris, pe suport de hârtie, cu condiția să aplice un nivel de gestionare a riscurilor echivalent cu cel care este aplicat în cazul declarațiilor sumare întocmite prin folosirea unui procedeu informatic.

(3) Declarația sumară este depusă de către persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Comunității sau care se ocupă de transportul acestora spre acest teritoriu.

(4) Sub rezerva obligației care îi revine persoanei prevăzute la alineatul (3), declarația sumară poate fi depusă și de către:

- (a) persoana în numele căreia acționează persoana prevăzută la alineatul (3) sau
- (b) orice persoană care este în măsură să prezinte sau să determine prezentarea mărfurilor în cauză autorităților vamale competente sau
- (c) un reprezentant al persoanei prevăzute la alineatul (3) sau la litera (a) sau (b).

(5) Persoana prevăzută la alineatele (3) și (4) este autorizată, la cerere, să modifice una sau mai multe date din declarația sumară după depunerea acesteia. Cu toate acestea, nu este posibilă nici o modificare după ce autoritățile vamale:

- (a) au informat persoana care a depus declarația sumară de intenția de a examina mărfurile sau
- (b) au constatat inexactitatea datelor respective sau
- (c) au autorizat confiscarea mărfurilor.

Articolul 36c

(1) Biroul vamal de intrare poate renunța la obligativitatea depunerii unei declarații sumare privind mărfurile care au făcut obiectul unei declarații vamale înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 36a alineatele (3) sau (4). În acest caz, declarația vamală include cel puțin informațiile necesare unei declarații sumare și, până la acceptarea sa în conformitate cu articolul 63, această declarație este echivalentă cu o declarație sumară.

Autoritățile vamale pot permite ca declarația vamală să fie depusă într-un birou vamal de import diferit de biroul vamal de intrare, cu condiția ca biroul în cauză să comunice de îndată biroului vamal de intrare sau să pună la dispoziția acestuia, prin intermediul unui procedeu informatic, informațiile necesare.

(2) În cazul în care declarația vamală este depusă altfel decât pe cale electronică, autoritățile vamale pun în aplicare un nivel de gestionare a riscurilor echivalent cu cel care este aplicat declarațiilor vamale întocmite pe cale electronică.”;

7. la articolul 37 alineatul (1), „controale din partea autorităților vamale”, și la articolul 38 alineatul (3), „controlul autorității vamale” se înlocuiesc cu „controale vamale”;

8. la articolul 38 alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Alineatele (1)-(4) și articolele 36a-36c, precum și articolele 39-53 nu se aplică mărfurilor care au părăsit temporar teritoriul vamal al Comunității și circulă între două puncte ale acestui teritoriu pe cale maritimă sau pe calea aerului, cu condiția ca transportul să fie asigurat de servicii aeriene sau maritime regulate și directe, fără escală în afara teritoriului vamal al Comunității.”;

9. articolul 40 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 40

Mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității sunt prezentate la vamă de către persoana care le-a introdus pe acest teritoriu sau, după caz, de către persoana care se ocupă de transportul mărfurilor după introducerea lor, cu excepția mărfurilor aduse cu mijloace de transport care doar tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Comunității. Persoana care prezintă mărfurile menționează declarația sumară sau declarația vamală depusă în prealabil, pentru aceste mărfuri.”;

10. în titlul III, titlul capitolului 3 se înlocuiește cu „Descărcarea mărfurilor prezentate la vamă”;

11. articolele 43-45 se elimină;

12. la articolul 170, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Sunt prezentate autorităților vamale și fac obiectul formalităților vamale prevăzute, mărfurile care:

- (a) sunt plasate sub regim vamal și a căror intrare în zonă liberă sau în antrepozit liber duc la încheierea regimului menționat anterior; cu toate acestea, o astfel de prezentare nu este necesară dacă în cadrul regimului vamal respectiv este admisă o dispensă de la obligația de a prezenta mărfurile;
- (b) au fost plasate în zonă liberă sau în antrepozit liber pe baza unei decizii de acordare a unei rambursări sau a unei remiteri a drepturilor de import;
- (c) beneficiază de măsurile prevăzute la articolul 166 litera (b);
- (d) sunt introduse direct din exteriorul teritoriului vamal al Comunității într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.”;

13. la articolul 176 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul transbordării mărfurilor în interiorul unei zone libere, înregistrările care se referă la această operațiune sunt puse la dispoziția autorităților vamale. Depozitarea de scurtă durată a mărfurilor, inerentă unei astfel de transbordări, este considerată ca făcând parte integrală din transbordare.

În cazul în care mărfurile care sosesc din exteriorul teritoriului vamal al Comunității sunt plasate direct în zonă liberă sau ies din zona liberă pentru a părăsi direct teritoriul vamal al Comunității, este depusă o declarație sumară în conformitate cu articolele 36a-36c sau 182a-182d, după caz.”;

14. articolul 181 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 181

Autoritățile vamale verifică dacă sunt respectate dispozițiile privind exportul, perfecționarea pasivă, reexportul, regimurile suspensive sau tranzitul intern, precum și dispozițiile titlului V, în cazul în care mărfurile urmează să părăsească teritoriul vamal al Comunității, plecând dintr-o zonă liberă sau dintr-un antrepozit liber.”;

15. la articolul 182 alineatul (3), prima teză, se elimină „Reexportul sau”;

16. se inserează următoarele articole în titlul V (Mărfuri care părăsesc teritoriul vamal al Comunității):

„Articolul 182a

(1) Mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității, cu excepția mărfurilor aduse cu mijloace de transport care doar tranzitează, fără întreruperi, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal, fac obiectul fie al unei declarații vamale, fie, în cazul în care nu este cerută o declarație vamală, al unei declarații sumare.

(2) Procedura comitetului se aplică pentru a stabili:

— termenul în care este depusă declarația vamală sau declarația sumară la biroul vamal de export înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al Comunității;

— regulile de derogare de la termenul prevăzut la prima liniuță și de modificare a acestuia;

— condițiile în care obligația de a depune o declarație sumară poate face obiectul unei derogări sau al unei modificări și

— cazurile și condițiile în care mărfurile care părăsesc teritoriul Comunității nu fac obiectul unei declarații vamale sau al unei declarații sumare,

în conformitate cu circumstanțe deosebite, în funcție de anumite tipuri de transport de mărfuri, de moduri de

transport sau de agenți economici, sau în temeiul unor acorduri internaționale care prevăd dispoziții specifice în ceea ce privește siguranța.

Articolul 182b

(1) În cazul în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității au primit o destinație vamală pentru care există obligativitatea unei declarații vamale în conformitate cu legislația vamală, această declarație este depusă la biroul vamal înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al Comunității.

(2) În cazul în care biroul vamal de export este diferit de biroul vamal de ieșire, biroul vamal de export comunică de îndată biroului vamal de ieșire sau pune la dispoziția acestuia, prin intermediul unui procedeu informatic, informațiile necesare.

(3) Declarația vamală conține cel puțin informațiile necesare unei declarații sumare prevăzute la articolul 182d alineatul (1).

(4) În cazul în care declarația vamală este întocmită altfel decât prin folosirea unui procedeu informatic, autoritățile vamale supun informațiile pe care aceasta le conține unui nivel de gestionare a riscurilor echivalent cu cel care este aplicat declarațiilor vamale întocmite prin folosirea unui procedeu informatic.

Articolul 182c

(1) În cazul în care mărfurile care părăsesc teritoriul vamal al Comunității nu au primit o destinație vamală pentru care există obligativitatea unei declarații vamale, o declarație sumară este depusă la biroul vamal de ieșire înainte ca mărfurile să părăsească teritoriul vamal al Comunității.

(2) Autoritățile vamale pot permite ca declarația sumară să fie depusă într-un alt birou vamal, cu condiția ca acest birou să comunice de îndată biroului vamal de ieșire sau să pună la dispoziția acestuia, prin intermediul unui procedeu informatic, informațiile necesare.

(3) Autoritățile vamale pot accepta ca, în locul acestei proceduri, agentul economic să adreseze administrației vamale o notificare și să îi permită consultarea informațiilor menționate în declarația sumară care se află în sistemul computerizat al acestuia.

Articolul 182d

(1) Procedura comitetului este folosită pentru stabilirea volumului comun de informații pe care să îl conțină declarația sumară și sub ce formă; aceste date includ informațiile necesare pentru a începe analiza riscurilor și pentru a pune corect în aplicare controalele vamale, care au ca principal scop siguranța și securitatea, dacă este cazul, în conformitate cu standardele internaționale și practicile comerciale.

(2) Declarația sumară este întocmită prin folosirea unui procedeu informatic. Este, de asemenea, posibilă utilizarea documentelor comerciale, portuare sau de transport, cu condiția ca acestea să conțină informațiile necesare.

În circumstanțe excepționale, autoritățile vamale pot accepta declarații sumare întocmite în scris, pe suport de hârtie, cu condiția să aplice un nivel de gestionare a riscurilor echivalent cu cel care este aplicat declarațiilor sumare întocmite prin folosirea unui procedeu informatic.

(3) Declarația sumară poate fi depusă de către:

- (a) persoana care scoate mărfurile sau care se ocupă de transportul acestora în afara teritoriului vamal al Comunității sau
 - (b) orice persoană care este în măsură să prezinte sau să determine prezentarea mărfurilor în cauză autorităților vamale competente sau
 - (c) un reprezentant al persoanei prevăzute la litera (a) sau (b).
- (4) Persoana prevăzută la alineatul (3) este autorizată, la cerere, să modifice una sau mai multe date din declarația sumară după depunerea acesteia. Cu toate acestea, nu este posibilă nici o modificare după ce autoritățile vamale:
- (a) au informat persoana care a depus declarația sumară de intenția de a examina mărfurile sau
 - (b) au constatat inexactitatea datelor în cauză sau
 - (c) au autorizat confiscarea mărfurilor.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5 a alineatul (2), articolul 13 alineatul (2) paragraful al doilea, articolul 36a alineatul (4), articolul 36b alineatul (1), articolul 182a alineatul (2), articolul 182d alineatul (1) se aplică de la 11 mai 2005.

Toate celelalte dispoziții se aplică de îndată ce intră în vigoare dispozițiile de executare adoptate în conformitate cu articolele prevăzute la paragraful al doilea. Cu toate acestea, declarația întocmită prin folosirea unui procedeu informatic și sistemele automate de punere în aplicare a gestionării riscurilor, precum și schimbul electronic de date între birourile vamale de intrare, de import, de export și de ieșire, în conformitate cu articolele 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c și 182d, sunt puse în aplicare la trei ani de la intrarea în vigoare a acestor articole.

La cel mult doi ani de la aplicarea acestor articole, Comisia evaluează toate cererile statelor membre privind prelungirea perioadei de trei ani prevăzută la paragraful al treilea referitoare la declarația întocmită prin folosirea unui procedeu informatic și la sistemele automatizate de punere în aplicare a gestionării riscurilor și schimbul electronic de date între birourile vamale. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului și propune, după caz, prelungirea perioadei menționate anterior.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasburg, 13 aprilie 2005.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. P. BORRELL FONTELLES

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT